

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibus Cœram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorum, 1609

9. Cap. De Irritatione, commutatione, & dispensatione votorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

CAPVT IX.

DE IRRITATIONE, COM-
mutatione, & Dispensatio-
ne votorum.

*Irritatio,
Dispensatio,
& com-
mutatio
differunt.* **D**IFFERUNT hæc tria. Irritatio non alia in-
diget causa, quam voluntate illius qui ad
irritandum habet potestatem. Dispensatio iu-
stam requirit causam, & tunc omninò, potest
tollere obligationem. Commutatio autem, si
causa subsit, commutat votum in aliud meli-
ùs bonum, aut æquè bonum.

Irritatio spectat ad eum, qui potestatem in
alium habet. Inferior enim in eo, in quo subij-
citur suo superiori non potest emittere votum,
nisi superior consentiat: aliàs potest irritare, si
sibi præiudicet in aliquo. Sic pater potest ante
iustam ætatem irritare vota filiorum, Maritus
vxoꝝis, Abbas suorum monachorum, &c. Cui
autem Abbas ampliorem habeat in suos pote-
statem, pro sua voluntate, quãdo ei visum fue-
rit expedire, poterit irritare vota monachorũ,
nec peccat nisi ex malitia faciat.

Commutatio voti est, quando obligatio
vnius rei transfertur in aliud bonum æquale,
vel melius auctoritate Ecclesiæ, id est, prælati
Quando autem evidens est, quod votum
in melius commutetur, poterit fieri propria
vo-

*c. scriptu-
re, de voto.
Pau. &
Imo. ibi.*

uouentis libertate. Hinc sine vlllo scrupulo, omnia vota possunt commutari in votū Religionis. In commutatione votorum oportet commutantem perpendere vouentis qualitatem, & expensas, quas factururus esset in executione voti, & sic omnia ponderare.

Dispensatio voti est, quando ab eo, qui habet potestatem iusta de causa voti obligatio aufertur. Ad dispensationem duo requiruntur Auctoritas, siue potestas in dispensante, & causa. *Quae requiruntur ad iustam dispensationem.*

Causæ sunt duæ præcipuæ. Honor Christi, & utilitas Ecclesiæ. Ad has referuntur necessitas, difficultas, & æquitas. Item in vouente leuitas, facilitasque in vouendo.

Pontifex ob plenitudinem potestatis potest dispensare in tota Ecclesia. Peculiariter autem ipsi referuntur hæc quinque. Votum perpetuæ continentiæ. Votum simplex religionis. Peregrinationis in Hierusalem. Ad limina Apostolorum, id est, Romam ad S. Petrum & Paulum, & ad S. Iacobum Compostellam.

His demptis potest Episcopus cū suis subditis in reliquis dispensare. Hinc Episcopus potest dispensare in voto castitatis non perpetuæ. Item, vt habens arctioris religionis votum, laxiorem intrare valeat, tunc enim non dispensat in voto religionis, sed in arctiori vinculo.

Y 3 Si

Si monachus professus faciat votū arctioris religionis, eius Abbas, vel prelatus legitima accedente causa, in tali voto dispensare, non autem illud irritare potest: quia habet potestatem in monachum quæ ad dispensandum, si causa subsit, sufficit, caret autem dominio super actu vouendi arctiorem religionem, & ideo irritare talem actum nequaquam potest, vt rectè tradunt Dominic. Sotus lib. 6. de iustit. & iure. q. 4. art. 2. & Ioseph. Angles in florib. Theolog. sentent. in 2. part. in 4. in q. de voto. 9. difficult. conclus. 6.

CAPVT X.

DE TERTIO PRÆCEPTO.

De intelligencia huius præcepti S. Thom. 22. q. 122. art. 4.

Memento, vt diem Sabbathi sanctifices.

SABBATHVM nomen Hebraicum est, Latinè interpretatur cessatio.

Hoc præceptum partim morale, partim cæremoniale est. Morale, quia naturalis ratio dicit, vt homo deputet aliquod tempus vitæ suæ ad vacandū diuinis. Cæremoniale, quo ad determinationem certæ diei scilicet Sabbathi.

Præcepti huius scopus est, vt homo corpore & animo in hanc curam, cogitationemque incumbat, vt statuto tempore à negotijs externis, & laboribus seruilibus vacet, ac Deo debitam seruitutem impendat.

Ha